

MAHÁWANSA TÍKÁ.

නමෝ නිසස සහවතෝ ඉරහතෝ සමෝසමුඛස්ස.

බුද්ධිජනපදවිභින්නානුභවයෙන්
රවිකුලබෙරපභාසිවුත්තමො
සබමමතිරණකරතෙජසං යො
මොගඤ්ඤාකරගතනමි මහානුභාවො.

නං ලොකනාථමහිවැසිය පූජනේයං
 බමුණෙකු නසා සබ්බවජ්ජ
 ගුණකර මහාවංසකථානං
 අනුරාගනාථවර්ණනං කතෙම,
 නං නිසාමයථ සාධනො ජනා.

තාත් සො සමමුඛවගෙන උපානාදර්ශමගෙන සවාසනා සබ්බකිලෙසමලදෙසෙ විඩංගෙයා සබ්බගුණවිසිඪතං ගතො; සබ්බසත්තනිතාවගො, සබ්බසත්තනිතො, අසමෙකසුගගලො, ලොකනාථො, ලොකගරු, ලොකනායකො, සදෙවකෙනාපි ලෙකෙන කතස්ස චතුනාමානසුජ්ඣකාරස්ස භාජනභූතො, පරමසුජර්ගො, අග්ගදකඛිණෙයෙය, වෙනෙයජනපදුමසබ්බස්ස සුසුලුචිතාවකරණෙන විභූතො, අනුතතගෙ ධම්මස්සාමී, ධම්මරාජ, සක්ඛ්‍යප්පතතිකාරණෙනෙව රචිකුලමිඛරසබ්බානං සක්කකුලගගණතලං. ඔහාගෙයා, තත් උත්තමභාවං සමපතතො, කුලවමනො නරසභො සමමුඛකිරණරසමිජලපතාපසමපතනියා විභූසිතො, අවිජ්ඣකාරධිභූතස්ස ලොකසනන්වාසස්ස සන්තතානුසසිතවගෙන පත්ථස්ස බලවගොගකකාරස්ස ගනනමහි විඩංගෙනමහි බුබ්බකිලෙච මහානුභාවො, වෙනෙයජනනිතයාය පඤ්ඤෙන සබ්බජගති බ්බකගතමහාකරුණඤ්ඤාප්පභාවෙන, සබ්බසත්තානං ඉන්ද්‍රියපරෙපරියතතආසයානුසයවර්තාබිමුතතාදීනමනුරූපවගෙන පවතතිතදෙසනාමයඤ්ඤෙනෙව චතුලෙසාරජ්ජවිසාරද සහිතදසබලඤ්ඤෙනෙව, සබ්බබගමෙසු අපචිතතසබ්බඤ්ඤාතානා වරණදීතිවානි—ඉමෙහි මගෙනතහි ඤ්ඤානුභාවෙහි සමපනතා බුබ්බානුභාවො සුඛා, සමමුඛකිරණරසමිජලපතාපසමපතනියා වෙනෙයජනපදුමසබ්බස්ස සුසුලුචිතකරණසමගො අගොසි.

තං ලොකනාථං ලොකපාටිසරණං ලොකපාදිපං ලොකපාති
 එං ලොකපායාධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං සබ්බගුණවිසිඨං සත්තු
 තතමං සබ්බසත්තභිතාවහං එකපුග්ගලං, සකාරිතයොධ්වන
 ජනෙහි අභිපක්ෂිතාරහස්ස වෙනෙය්ජනපදුමසඛස්ස විභූතං
 අනුතතරං ධම්මරජව, තස්ස නිරණරස්මිජලපතාපසමභූතං සප
 රියතතිකං අරියමග්ගඵලනිබ්බාණසංඛාතං විසිඨං ස්වාකඛකත
 තාදී උත්තමනියකතගුණයොගං ධම්මරතනව, තබ්බිකසිතං
 තඤ්ඤසනාමයඤ්ඤාණසමපතතියා තප්පිතභිතසඛමමකිරණරස්මි
 ජලතෙජසා පුලලිතපදුමසඛභූතං සුගතිවිපාකසුඛපරිභොගසු
 බ්බතභිතකුසලස්මිකස්ස ලොකස්ස අනුතතරං පුඤ්ඤභෙකභිතං
 අරියසඛස්ම, වඤ්ඤා; මම පටිභානබලානුරූපෙන ඉමාසං ප
 ද්දපදෙදුරුවංසගාථානං අනුතතානපදවණ්ණනමහං කාරියාමි.

තං සාධවො සපසුරියා නිසාමයථ නිසාමෙථ, සුඛා ධම්මං ධා
 රෙථ, ධනානං ධම්මානං අත්ථං පඤ්ඤාය උපපරිකඛථා'ති ආදී
 හි නිබ්බොධථ විජ්ජාථ සකඛි පටිච්චෙධවසෙන අත්ථපච්චකඛං ක
 රෙථා'ති අධිප්පායො.

ඉද්දති පඨමං තාව සඛමමදෙසකසවනාභිශෝගාචරියසිසෙස්ස
 හි ඉමං අත්ථබ්ජනසමුත්තං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං සුචිත
 තතං සබ්බදෙසකධ්වනරං සොක්ඛිභුලං සුඛවිපාකං සත්තිසුඛං
 පරමනිපුණස්මසච්චනමමලං ලොකස්ස තාණකරං න දෙවමනු
 ස්සාදිහිපි කෙහිචි අනභිලාසං පරහිත සිඛිප්පයොගාය මහා
 කරුණං අභිනිප්ථාදිතං සබ්බලොකස්ස පරමස්සාසකරං හිත
 සුඛාවහං වෙනෙය්ජනබ්බවාදරහරිතං සත්ථද්දයජ්ජං බුඛ
 විසයං ගමහිරං සබ්බඤ්ඤාභාවාය කෙතුභූතං සබ්බමාරසගා
 මහහකරං තදභිමුඛෙ පග්ගහිතපවුඛධජං සබ්බඤ්ඤාජයවර
 කොනහං නිලෙසසත්තුවිධමනං සමුඛරවිමහි උදෙතොග්ගයෙව
 විකඛකතං පාකටං තඤ්ඤසනාමයඤ්ඤාණප්පහවං තිවට්ටපරිමො
 චනං තිභවසමතිකකමං යානතතායපකාසනං තිවිධකලාණ
 සංයුතතං චතුසච්චප්පකාසනං ස්වාකඛකතතාදී උත්තමනියක
 තගුණයොගං සීලප්පභූතිපටිපතතිසාසනපරිදීපනං ලොකුතත
 රමග්ගඵලනිබ්බාණසබ්බාතස්ස අධිගමසාසනස්ස පටිලාභාය
 පද්දානභූතං අනුපාදිසෙසනිබ්බාණසංපාපකං පරියතතිසංඛාත
 මිමං බුඛවචනං, උග්ගණකතොති පානියපටිලාභෙ පිපාසිතා
 විය, ධනපටිලාභෙ දුග්ගතා විය, අතිවිසිඪෙන උස්සාගෙන සකක
 මිමං තං සමනව තං දෙසනව කාතබ්බං තෙනෙනං වුවවති.

පානියගෙතුමහි පිපාසිතා'ව

ධ්වනස්සගෙතුමහිව දුග්ගතා'ව

උස්සාහිතා ධම්මපිපාසිතා'ව

සකකමි ධම්මං පවරං සුනාථා'ති.

තං කසමා ඉතිචේ? ධම්මසවනාන්තරාය උපගතසොතුහි කාතබ්බ
සාසනිකකම් විධිදෙසනන්තං වුත්තං තං කථං?

අමොකංහි සකෘමුනි භගවා බොධිපලලභෙකි නිසිනොනායෙව
සභවතුසච්චපටිමෙධා අපජිතඅතතුඛාරගුණනං වසෙන කතක
රණීයොපි සුඛා “ලොකුඛාරභාරවමෙ වහිතුං වටති” ති එවං
සනාතිථානං කඛා; කාතබ්බවුඛකිච්චා තත්ත නිව්ඛිතවටො
අඤ්ඤා, ඉමං ඡති ජග මරණ දිදුකොදකපරිපුණ්ණං. දිඝ්ඛිතාදි
ගාගාකුලං දුත්තරං සභයං සංසාරමහණ්ණවං සංසර්ඛා, සනාති
රුධමනස්සාසකං අනාඤ්ඤාපටිසරණං ලොකං.

දිඝ්ඛිතා දයාය කාපිතභද්දො, තතො තමුඛරිචා නිබ්බාණ
අභයසුරථලාපදෙසමහි පතිථාපෙචා; තං ලොකුතතර සුඛස
මහි. කතතුකාමො තමෙනං තණ්හපාදානපිපාසදුකොනාහිපිළි
තං ලොකං, අරියකතනසිලසිතලමධුරමනුඤ්ඤං පාඨයං පායෙ
චා; උපායාසදුකඛිචිතොදනත්ව, කිලෙසපරිලාභගහණතෙජ
සම්මතෙන වුප්පිපාසාපිසව්ථා දුකොනපි අභිතුනං ලොකං,
අග්ගඵලසමාපතතිසුඛමුදුමනු ඤ්ඤාපණිතසුචිසාලිඛදනං සිතිඛ
භොජනං භොජෙචා, තං වුප්පිපාසාසදුකඛිචි වධංසෙචා; තස්ස
සුඛතිතකරණත්ව ධම්මං දෙසෙසි.

“තං තුච්චෙහ සුගතාපහවං අතිදුලලහං අතිවිසිඨං පවරං පරිය
තතිධම්මං සුඛා “දුකඛිමොකං අමොහි පරිසෙසිතුං වටති”
‘ති විනොනා නිරන්තිකං සබ්බකිව්චපසුතං ගාසනසුඛම පභාය;
නිස්සරණජකායයෙන ධම්මසවනාන්තරාය උපගතා, රතනත්තය
ගුණානුස්සරණෙන හතනාතරායා ධම්මසවණමහි පානියපටිලාභ
මහි පිපාසිතා විස, සබ්බමසවනමධුරපානියපටිලාභතුඝ්ඛිතා උ
ස්සාගෙන, ධම්මසවනමයපුඤ්ඤාපවයමහි පසාදකරණවසෙන,
සපසුරිසභුමිං මකනමිස්සථා‘ති.’ එවං සොත්තං. සවනුස්සාගෙන
සපසුරිසභුමියා පතිථාපනන්තං.

අපිච සුචුජ්ජන දුලිදදුකොන පිළිචා; භිතභාවස්
තතස්ස ඉමස්ස අතතාණස්ස ලොකස්ස ලොකුතතර අරියධ
තං උලාරවිහවං මහායසං මහාසමපතතිං විදකිචා; තං දු
කඛිචිධංසනන්තං, භගවා යං දෙසනාමයඤ්ඤාණහත්තෙහි සිලස
මාධිපඤ්ඤාපටිපදාදානරතනධනසාරමහානිධානං ගභෙචා; ප
රියතතිමයභාජනනාරගතං කචා; නිදහෙසි. දෙසනාවසෙන
සොතුනං පටිපාදෙසි. සම්පටිච්චෙධපදඛානතුනමත්ථං, ධන
පටිලාභමහි දුග්ගතාවිස, පුබ්බෙ ධම්මසවන සාධාරණ හමප
තතිවිරහෙන දුග්ගතා සුඛා; ඉද්දති සබ්බමසවන සාධාර
ණසමපතතිපටිලාභතුඝ්ඛිතෙන උග්ගහ පරිපුච්ථා සවනුග්ග
හණ්ඛාරණදිසු උග්ගහකකමෙ යොජෙචා; උපාදිත සවන
සමපතතියොගෙන ‘වකුච්චං උදපාදී’ති ආදිසු පටිච්චෙධකකමෙසු
අවිරජකිචා; සම්පටිච්චෙධකරණන්තං ගත්තං කචා; අත්ථ
බ්බජනෙසු කුසලභාවමහධනා මහාගොගා හව්ථා‘ති එවං සො

තුභි බෑජනමහි අක්කමෙව සාරතො ගහෙනබ්බං ; න බෑජ
නනහි දසසනක්ඛ. “තථෙව තුමො එවං සවනුස්සාගෙන සපුර්
සභුමියං ගීතා, උග්ගහපරිසුච්ඡාදීසු සුත්තපසුත්තභාවෙන අවි
ස්සභිගක්ඛධුර, තදක්ඛිඛා; තං පරිවජ්ජකා, විපස්සනාධුරමහි පි
යොජ්ජකා, ආදිත්තවෙදුපමොවාද ධම්මානුස්සරණෙන ජීවිතමහි
නිස්සගා නිරපෙක්ඛා පහිත්තතා විස්සභිත්තා භාවනං භාවෙකා ;
දුක්ඛස්සනතං කාරිස්සවා” ‘නි එවං ඉධ නිද්දිඪසද්දස්ඵලඅධිගමු
පායදසසනාභාවාහි, එවං ධම්මසව්නකාය උපගතසොත්තුහි කා
තබ්බසාසනාක්කමවිධිදසසනාභාවං ; ඉහ පරියන්තගුණසුබ්බගම
භාවා දසසිත්තා’ති වෙදිතබ්බා. තත් පඨම දුතිය තතියපදනි අධි
ප්පායපසකාසතෙන සුවිඤ්ඤායකනි; අනාතිමපදමිපන සකක
වා’ති අභි කකා, අක්කිකා සුඛා, අක්කිකභාවං මනසිකරිතා ;
සබ්බං චෙතසො සමනනාහරිතා’ති චූත්තං ගොති. පචරං ධම්ම
තති ලොකීයලොකාත්තරසුඛාවහං, විසිඪිත්තතමං සපරියතති
ධම්මං, සුණ්ඨා’ති සොතෙන සුණ්ඨ, සවනමහි සාදරං ජනෙකා
සකකලිං පාසාණ ලෙඛං ඛනනතාවිය, කවනනාලියා සිභවසං
පටිච්ඡනතා වියව, ඔහිතසොතා සවනං කරෙය්ඤවා’ති අඤ්ඤා.

අපිව සුණ්ඨා’ති සොතෙන සුසසුසාය සුණ්ඨ, ඔහිතසොතා සො
තවාරානුසාරෙන බුඛිච්ඡනසද්දව, තෙන සහිතඅක්ඛිඤ්ඤපන
පඤ්ඤාතති, තාය විඤ්ඤාපිතං තං තං අක්ඛි, විජ්ජනා’ති අධිප්පා
යො. යොකිර, උච්චාරිතංහි බුඛිච්ඡනසද්දං සොතවාරිකපවනවා
රතො විඤ්ඤායති, තදනන්තරමෙව භණ්ණි ගහණසුඛකාය ද
බ්බකාරූපගා රතනද්වයාදීසු බ්බා ; නාපිත පාසා’ව වොහාරසුඛ
කාය මාගධිකවොහාරධිස්සෙනසු දබ්බසු “අයමණො එවං නාම
කො” ‘නි එවං සුබ්බගහිතෙන පටිලබ්භාමං කෙතෙන දුතියෙන
මනොවාරිකපවනවාරෙන සහසා ඡන්තපෙත්තකාමතෙන
අධිස්ථිතපඤ්ඤාතති. ගහෙතා ; යමත්ං ආගතසොත්තුතං විඤ්ඤාපෙ
ත්තකාමො තදණ්ණ අධිස්ථිතා, යා පඤ්ඤාතති. තං පඤ්ඤාතති. ග
හෙතා ; තාය පඤ්ඤාපිතං තං තං අක්ඛි පරමණ්ණි තවාරිතං වා;
තතිගෙන මනොවාරිකපවනවාරෙන නිබ්බාධට්ඨ, විජ්ජනා’ති
එවමෙත් අඤ්ඤා ගහෙනබ්බා. ධම්මස්සවා සවනං ධම්මසව
නං තෙන, තස්ස ධම්මස්ස අඤ්ඤා තදණ්ණ ; තදභිස්ස විජ්ජනන
භාවො තදභිවිජ්ජනනාභාවං, තං තදභිවිජ්ජනනාභාවං ධම්මසව
තෙන පාපෙට්ඨ ; සමපාදෙට්ඨා’ති එත් අධිප්පායණො වෙදිතබ්බා.
චූත්තනායෙන සුණ්ඨතා එව සංගහං කරෙය්ඤා නාමගො
තතා’ති දඪබ්බා.

අපිව සකකලිවා’ති සුඤ්ඤිකකා, සකකකාවා සාධුකං කකා’ති
අඤ්ඤා. සඛමමසවනනායකරස්ස අනාදරියස්සව, තදණ්ණ
රණ්ණිකපනනායකරස්ස පමාදස්සව, විඛංසතෙන සාධුකං
විතෙතකගහනං කකා ; පචරං පරියන්තධම්මං චූත්තනායෙන
සුණ්ඨා’ති අඤ්ඤා. එකං අග්ගං එකග්ගං, එකග්ගස්ස භාවො

එකගතා, විරතාසං එකගතා විරතකගතා, නං සාධුකං පවතෙතා, සමමෙසවනං කාතබ්බං; තථෙව දෙසනවා'ති අධිප්පායො. සුතාරමමණෙ විතතං ධිපෙඨා, සවනං කාතබ්බං; එකතාරමමණෙ විතතං ධිපෙඨා, දෙසනං කාතබ්බන්ති චුතතං හොති. කථං?

සමමෙසස තාව දෙසකෙන ආචරියෙන අත්ඛ්‍යාත්තෙසු කුසලෙන තදුහයමපි අපරිභාපෙනෙන පියො ගරුභාවනියො'ති ආදීති ආචරියගෙහි සමන්තාගතෙන කිත්තිපිලොකාමිසගෙන චිරතිතෙන, සමමෙසසව තදත්ථස්සව පරං විඤ්ඤාපෙනු කාමෙන, කලකණ්ණසයසමපනෙන, සබ්බඤ්ඤාධමමරුජ විය තිතපට්ඨනති යා එව, ධමමො දෙසෙතබ්බො. අනෙතවාසිකෙනාපි ධමමෙ දෙද්දියමානෙ, අඤ්ඤාවිතිතවිනෙධපං තුණ්හිභාවං වා අනාපජ්ජනොන, සමමෙසසව තදදුසකස්සව පිටකගවෙසි සුඨා, විසමවොදනා අකෙඛපෙව අකරොනොන, සුවචො'ව සමාජනො'ව සුඨා; සවනමහි අතිවිය ආසං ජනෙඨා; සමමෙව තදදුසකෙව සජාතගාරවොව සුඨා; නිසසරණජකාසගෙන, ඔහිතසොනෙන සාධුකං අසිකඨා; මනාසිකර්තා සබ්බං චෙතසො සමන්තාගර්ඨා; ලොකියලොකුත්තර සුඛාවහො පරියන්ති සමමෙමො සොතබ්බො'ති අධිප්පායො. තෙහි අනෙතවාසිකගෙහි සමපනෙන අනෙතවාසිනා, උසාහජනො සාදරොව අසංමොසජති අත්මනොව සුඨා; ජනවචනධමමො උගගහෙතබ්බො'ති චුතතං හොති.

එවං අනුගගතිතො ධමමො, වීජු කාලෙසු විනසෙති; උගගණන නකාලෙපි උගගතිතකාලෙපි; තත් අනාදරියස්ස උගගණන නකාලෙයව විනසෙති, සඬාධ මුඛගාජනමහි ඔතිරණ ආපොගතං විය. ධමොදස්සනඅනුපස්සිතසතිතො, උගගතිතකාලෙ විනසෙති, ජජ්ජරභාජනගතං'ව ආපොගතං. තදුහයං විනාසෙඨා, උහයත්ථ සාධුකං විතෙතකගතං කඨා, සමමෙමො සොතබ්බො'ති අධිප්පායො. තෙනෙව සත්ථාපි සොතුතං උත්තාදෙ නොනා “ධමංවො හිකධවෙ දෙසියසාමි තං සුණං සාධුකං මනාසිකරො භාසියාමිති” ආහ. තත් “හිකධවෙ මයා දෙසිතං ධමං සකකච්චං සුණං, සකකච්චං ධාරො, එවමෙස තුමෙහති සුතො ධමමො, අනාදරියං විචංසෙඨා; සමමෙසවනෙ උසාහං ජනෙති; එවමෙස තුමෙහති ධාරිතො ධමමො, පමාදං විචංසෙඨා; තුමොකං මනාසි පතිඨගෙසෙති; එවමෙස උසාහෙන සුතධමමො, උපකෙලසං විචංසෙති; එවමෙස මනාසිලඛපක්ඛිධමමො, අනුපාදිසෙසනිබ්බාණධාතුං සමාපෙති; විචංසිතඋපකෙලස ධමමො, ස උපාදිසෙස නිබ්බාණ ධාතුං සමපාදෙති. තත් සඋපාදිසෙසනිබ්බාණධාතුසමතිපුගගලං චෙතසිකදුක්ඛා මොචෙති. අනුපාදිසෙස නිබ්බාණධාතු සමති පුගගලං කාසිකදුක්ඛා මොචෙති. එවං ඛොපන හිකධවෙ තුමෙහති සුතො ධමමො, සබ්බදුක්ඛා මොචෙඨා; පරමසාතසුඛපදස්සානං නිබ්බාණවයං සම්මා

පෙනි” ති හඟවා ආහ. තැන්වා එස සබ්බසම්පතතියා අභිභානාහු
නො ධම්මො සබ්බසම්පතතිවුලකසා අනාදරියසාව පමාදසාව
විඩංසනාසාය, සකකම්මං සොනඤ්ඤාති හඟවනො අධිපායො
දභිඤ්ඤා.

අපිව සකකම්මං දුට්ඨං ; බැස්තමහි කාතබ්බං සකකම්මෙකං,
අඤ්ඤපි එකං. තත්ථ බැස්තමහි කතං සකකම්මං, සතිමහත්තතං
පාපෙනි. අඤ්ඤ කතං, පඤ්ඤමහත්තතං පාපෙනි. තත්ථ සතිම
හත්තතං, මුත්තානමාමුත්තරත්තසුත්තං ‘ව සම්මොස විරහිතං කතා;
පරියතතිධම්මසා පරිසමත්තං කථෙති. පඤ්ඤමහත්තතාපි, සු
සජ්ජතුකාමසා අතිමුඛපණිතං සුප්පසනතං ආදසමඛලං ‘ව, ස
ම්මොහමප්පයා; තදත්ථ සමුදයවිරහිතං කථෙති. අඵවා
බැස්තමහි කතං සකකම්මං, යනාපාසාණමහි කතසඤ්ඤාණං ‘ව
අවිච්ඡින්නතනිමං කතා; පරියතති සාසනමහි සනතිභානං කථෙ
ති. අඤ්ඤපි කතං; වතමහි සුගහිතදකසඤ්ඤාරහි විය විපරිත
විරහිතං කතා; සඵලත්ථ දසානෙ පටිච්චෙධසාසනමහි සනතිභානං
කථෙති. තං පන අපරෙසු වීසු ධානෙසු කාතබ්බං; පුබ්බානු යො
ගසවතමපිව; සුභා තදත්ථසා ධාරණමපිව. තත්ථ සවතමපිව
සකකම්මෙන අත්ථාවධාරණං, බැස්තාවධාරණෙන සතිසුය පාරි
සුරිභොති. අත්ථාවධාරණෙන පඤ්ඤාසුයපරිසුරි. සතිසුය පාරිසු
රියා තණ්හප්පසාණං භොති. පඤ්ඤාසුයපාරිසුරියා අවිජ්ජප්ප
සාණං. තණ්හප්පසාණෙන රුගවිරුගා වෙතොවිමුතති සමහ
වති. අවිජ්ජප්පසාණෙන, අවිජ්ජ විරුගා පඤ්ඤාවිමුතති සමහවති.
එවමුග්ගාගකකම්මෙන සුසම්මමසා කතසකකම්මං පටිපත්ති පටී
චෙධ සංඛාත සාසනිවයව විමුතතිවයව සාධෙති. තෙන හග
වා සාසනවුභියා පධානකාරණං දෙසානොතා “ඉධ භික්ඛවෙ
භික්ඛු සකකම්මං සුත්තං පරියාසුණන්ති; සකකම්මං සුත්තං වා
චෙත්ති; නච්ඡිනවුලකො භොති සුත්තො, අප්පටිස්සරණං” ති
ආහ.

“තුමෙහසු භික්ඛවෙ අනෙතවාසිකෙසු සකකම්මං ධම්මං සුණ
නොසු, තඵව ආවර්ගෙසුපි ධම්මං දෙසෙතොසු මම සාසනං
අනතර අනොසකතිතා පමවස්සසහස්සාති පතිභිසිසති; තැන්වා
පඤ්ඤිකාවෙපි තුමෙහ භික්ඛවෙ ලොකවුඩිං කතතුකාමා සාව
කාවෙපි තුමෙහ භික්ඛවෙ බුබ්භිච්චං කාතුකාමා මසි පරිනිබ්බු
තෙපිව තුමෙහ මං ධරමානං ‘ව කතතුකාමා තුමොකමපිවෙ ස
නති යා මම සසුසනං දීඤ්ඤාකං කතතුකාමා හවිස්සථ; තුමෙහ
සකකම්මං ධම්මං සුණථ; සකකම්මං දෙසෙථා” ති අයමෙත්ථ සත්ථු
ස්ස අධිපායො. අයංහි ධරමානෙන හඟවතා “මම චිත්තෙන සත්ථා
‘ති සත්ථාරහාවෙන අභිසිතොපි ධම්මො තද සසත්ථුතා පටිස්සර
ණෙන පවත්තොපි තස්මිං හඟවති අතිකතනකාලෙ ලොකස්ස
පටිස්සරණතුතො ධම්මො සත්ථු, අත්තතො සකකම්මං කථෙත්තො
තං ආවර්ගෙනවාසිතං පටිස්සරණෙනෙව පවත්තිස්සති. තැන්වා